

РЕШЕНИЕ

№ 5276

гр. София, 15.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 28.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3713** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр.с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на М. М. М., с адрес [населено място], ж.к. „Н. II“, [жилищен адрес] чрез адв. Г. В. от АК –К., със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед № 517 з -1278/14. 03.2024 г. на директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи /ОДМВР/ - С., с която на основание чл. 204, т. 3 от ЗМВР, чл.194, ал.2, т. 4 от ЗМВР, във вр.с чл. 197, ал.1, т. 3 от ЗМВР и чл.200, ал.1, т. 12 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 1 /една/ година.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради издаването ѝ при съществено нарушаване на съдопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че обжалваната заповед е издадена при неизяснена фактическа обстановка, поради което е останало неясно кой е извършителя на дисциплинарното нарушение. В този смисъл е посочено, че заповедта е издадена в противоречие с материалните разпоредби на ЗМВР, доколкото липсват безспорни и категорични доказателства, обосноваващи посочени като установени от дисциплинарно-наказващия орган елементи на фактическия състав на дисциплинарното нарушение по смисъла на чл.209, т.2 от ЗМВР. Алтернативно е посочено, че дори и да се приеме за установено твърдяното незаконосъобразно поведение на служителя, то същото е следвало да бъде

квалифицирано като нарушение на чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР за неизпълнение на разпоредбите на закона, вр. с чл.86, ал.5 от ЗМВР, според който „Използването на физическа сила и помощни средства се преустановява незабавно след постигане на законната му цел“, а не по чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР за неспазване на правилата на Етичния кодекс на поведението на държавните служители на МВР. На следващо място счита, че не е спазена и разпоредбата на чл.206, ал. 2 от ЗМВР, тъй като липсват мотиви защо е наложен максималния предвиден срок на наказанието „порицание“. С оглед на изложеното счита, че е налице нарушение на императивното правило на чл.6, ал.1 от АПК, според което административният орган следва да упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Иска отмяна на заповедта. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. В., поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея. Претендира разноски в размер на 810 лв., съобразно представен списък по чл.80 ГПК. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение като моли същото да бъде определено в предвидения от закона минимум.

Ответникът – директорът на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи чрез процесуалния си представител юрк. И., моли жалбата да бъде отхвърлена. Сочи, че същата е в предвидената писмена форма, издадена от компетентен орган съгласно ЗМВР, спазен е срокът по чл. 195, ал.1 ЗМВР. Дисциплинарно наказващия орган се е запознал със справката на 17.01.24г. - заповедта е издадена на 14.03.24г. поради което спазени са изискванията на чл. 205, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР. Счита, че в оспорената заповед са изложени фактическите основания за издаването ѝ и са установени нарушенията на служебните задължения, съгласно чл. 59 ал. 2 и т. 4 АПК и чл. 210 ЗМВР. От събраните в хода на проверката доказателства счита за установено, че М. и Д. са били единствените полицаи, употребили физическа сила върху жалбоподателя, като видно от получените травматични увреждания на пострадалото лице е приложена непропорционално голяма физическа сила върху задържания. Поддържа, че описаното нарушение изпълва състава на чл. 194 - нарушение, представляващо неспазване на правилата на Етичния кодекс. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Моли при постановяването на решението, съдът да се съобрази с решението на СЕС от 25.1.2024г. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството и не изразява становище.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че към датата на издаване на оспорената заповед, че М. М. М. заема длъжността старши полицай ВПА в група „Охранителна полиция“ на РУ-К. при ОДМВР- С., както и че работи в структурата на МВР от 14.11.2011 г. /л.77/.

С доклад, рег. № 344р-10388/11.09.2023 г. /л.104/, началник група „ОП“ РУ-С., е информирал ВПД директор ОДМВР – С., че при извършена проверка по данни, изложени в справка рег. № 286р-11399/18.07.2023 г. /л.128/, относно транспортирано до Медицински институт на МВР задържано лице във видимо нетрезво състояние, буйстващо, спрямо което били употребени физическа сила и помощни средства, били

снети писмени сведения следните служители: А. С. В. на длъжност старши полицай в група „ОП“ РУ – К., Б. И. Д. на длъжност младши автоконтрольор в група „ОП“ РУ-К. и от М. М. М. – старши полицай в група „ОП“ РУ – К.. От цитираните сведения е установено, че на 17.07.2023 г., около 19:00 ч. в сградата на РУ – К. било задържан мъж на възраст около 50 г. във връзка с подаден сигнал за битов скандал. Лицето било във видимо нетрезво състояние и говорело несвързано и на висок тон. В. не е имал контакт с лицето, но го видял в коридора на РУ преди да си тръгне от смяна /около 19:30 ч. -19:40 ч./ и към онзи момент лицето не е имало следи от наранявания, нито е възприел прилагане на физическа сила спрямо него от колегите си. По данни, снети от мл. автоконтрольор Д., на 17.07.2023 г., за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч. на следващият ден, същият бил наряд с колегата си М. М., с когото трябвало да охраняват задържаните лица в РУ – К.. Според показанията му, в коридора се намирал Руси Г. – задържано лице по сигнал за битов скандал, който бил в нетрезво състояние, с бележник на едната ръка, закачен за решетката на помещението зад него. Изложил твърдения, че задържаният крещал по минаващите в коридора и се опитвал да освободи ръката си от бележника, не се подчинявал и заплашвал полицаите, като им се заканвал. Д. споделил, че с колегата му били принудени да използват физическа сила, за да изправят задържаното лице и да го заведат до стаята, в която трябвало да даде сведения. Д. посочил, че на връщане, задържаното лице го нападнало и започнало да го души, което наложило с колегата му М. да го обезопасят с позволени полицейски техники, описани подробно. Категорично отрича да е използвана друга физическа сила. В сведението, Д. посочил, че задържаното лице трябвало да бъде конвоирано до ареста, поради което той и колегата му М. го извели на двора, но понеже се наложило да изчакат патрул, който да го вземе, го върнали в помещението РУ, където го заключили в стая с решетка. По изложените от Д. твърдения, задържаният започнал да буйства, да се самонаранява, сам да си вади зъби и да се търкаля по земята като луд. Изложените в сведението от М. М. сведения са идентични тези на колегата му Д.. При извършената проверка е установено, че твърдяното от задържаното лице Руси Г. насилие, му е нанесено от полицейски служители, на 17.07.2023 г., в периода от 19:30 ч. до отпътуването му към сградата на участъка в Г., което било осъществено около 22:30 ч. С оглед на горното, началник група „ОП“ РУ – С. е направил предложение със заповед на директора на ОДМВР – С. да бъде образувано дисциплинарно производство срещу младши инспектор Б. Д. – автоконтрольор в група „ОП“ РУ – К. и младши инспектор М. М. – старши полицай в група „ОП“ РУ – К. за това ,че на 17.07.2023 г. в неустановено с точност време, в периода между 19:30 ч. и 22:30 ч., в сградата на РУ – К., като наряд на РУ- К., изпълняващ задължения по охрана на задържани лица, са подложили задържания Руси Г. на физическо насилие извън хипотезата на законоустановено използване на физическа сила, посредством нанасяне на удари с ръце и крака по тялото на Г., в резултат на които би могло да са му причинили посочените в СМУ № 692/2023 г. травматични увреждания, навеждащи за причинени средни телесни повреди.

Със Заповед № 517з-7149/25.09.2023 г. /л.57/ на директора на ОДМВР – С. е разпоредена проверка за изясняване на получени данни за извършени дисциплинарни нарушения от служители на РУ – К. при ОДМВР- С., постъпили с доклад № 344р-10388/11.09.2023 г. Със същата заповед е определена комисия в състав от председател и трима членове, които да изготвят писмена справка в срок от 60 дни.

С Покана рег. № 517р-24462/04.10.2023 г., изготвена от дисциплинарно

разследващият орган /л.62/, М. М. е уведомен, на осн. чл.207, ал.11, вр. с ал.8, т.1, пр. 1 от ЗМВР, че може да се запознае със Заповед № 517з-7149/25.09.2023 г., както и с обобщената справка и всички материали, събрани в производството. Видно от отбелязването, жалбоподателят е получил поканата на 04.10.2023 г. срещу подпис. На същата дата му е връчена и Заповед № 517з-7149/25.09.2023 г., видно от положените лично от него подпис и дата.

С писмо, рег. № 517р-24878/09.10.2023 г. /л.64/, председателят на дисциплинарно разследващия орган /ДРО/ е изискал от началника на СКАПОЧР заверени копия от длъжностни характеристика, заявленията за платен годишен отпуск и отпуск поради временна неработоспособност и кадрова справка на служителя М. М..

По делото са представени копия на изисканите с горесцитираното писмо документи от личното досие на жалбоподателя /от л.77-л.83/.

В сведение от 13.12.2023 г. /л.88/, снето от Г. Г. – мл. инспектор при РУ- К., е посочено, че на 17.07.2023 г. бил назначен като АП-400/3/5 – Г. за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч., съвместно с Х. Г.. Посочено е, че около 22:30 ч. получили обаждане от РУ – К. за конвоиране на задържано лице до ареста в Г.. Според изложеното, задържаното лице било във видимо пияно състояние и се държало арогантно, същото не изпълнявало разпореждания и били използвани помощни средства – белезници. Задържаният бил във видимо добро състояние и срещу него той и колегата му не са използвали физическа сила, не видял и други негови колеги да използват такава. Около 24:00 часа получили повторно обаждане от РУ – К. за същото лице, с молба да бъде конвоирано от Участъка в Г. до МВР болница за лечение.

В сведение от 13.12.2023 г. /л.89/, снето от Х. Х. Г. – мл. инспектор група ОП РУ – К., е посочена идентична с посочената в сведението на Г. Г. информация, с допълнение, че при пристигането на полицейския патрул пред участъка в Г. имало екип на Спешна медицинска помощ, който преглеждал задържаното лице, за чието конвоиране били повикани. Посочено е, че след прегледа на пострадалото лице, той и колегата му конвоирали задържания до Медицински институт на МВР и останали на пост там до края на смяната.

В сведение от 13.12.2023 г., снето от И. И. – мл. разследващ група КП в [населено място], е посочено, че около 23:30 ч. служители от РУ – К. докарали лице, задържано със заповед за задържане за срок от 24 часа. Лицето било във видимо нетрезво състояние, нямало следи /видими/ от физическо насилие. Посочено е, че при настаняването, задържаният споделил, че има болка в гърдите и трудно диша. Екипът, който конвоирал задържания предал, че на лицето вече бил извършен медицински преглед преди да бъде транспортирано в Участъка в Г.. След повторно оплакване от страна на задържания, незабавно бил извикан екип на Спешна медицинска помощ през тел.112. Медицинският екип установил че лицето е с ниско кръвно и че следва да му бъде направена рентгенова снимка на белия дроб в болнично заведение, след което същият бил закаран с линейка до медицинското заведение, конвоиран от служители на РУ – К., които го съпровождали и от него. Заявява, че пред него физическо насилие не е упражнявано спрямо задържаното лице.

Представеното сведение от П. М. Г. – МОД ОДЧ – РУ К., пресъздава изложеното от М. М. и Б. Д..

В сведение, снето от пострадалото лице Руси Н. Г., снето на 18.10.2023 г., е посочено, че на 17.07.2023 г. бил с приятелката си в [населено място], когато се скарали. Тя се обадила на полицията и го арестували. Било около 16:30 ч. След като го арестували,

го сложили да седни на стол пред килия, където стоял около 20 минути. Поискал цигара от един от полицаите, на което друг полицай му отговорил, че там не е пансион и трябва да мълчи, след което минал и го изритал в крака. Вкарали го в килията. След това го изкарвали от килията и го задърпали по коридора и го вкарвали в стая, която се намирала в дъното на коридора. Там го съборили на земята и започнали до го ритат. Сред тях бил полицаят, който първо го ритнал в крака и още 3-4, които ако види, може да разпознае. Полицаят, който най-много го удрял бил около 40 годишен, висок около 175 см., с руса коса, жълта жилетка, другите били със стандартни униформи. Споделя, че му счутили 4 зъба и носа, ритали го в окото. Лявата част на слепоочието го боляла и била синя, защото там получил ритник. След като го извели от стаята, главата го боляла много. Вкарали го в килията, но там не го били. Тогава поискал да извикат лекар. Повикали лекар, но той искал да му инжектира нещо без да му обясни какво, поради което отказал. След това го изкарвали от килията и го извели извън сградата на РУ. Там имало имигранти на земята. Започнали да го бият отново, а той си пазел главата. Тогава получил ритник в тялото. Молел ги да спрат. Имало и лейтенант, който видял какво се случва. След това го закарвали в Г., където помолил един от надзирателите за вода и да извикат лекар, защото не се чувства добре, след което повикали линейка и го закарвали в МВР болница.

Със Заповед № 517р-9121/24.11.2023 г. /л.28/, ВПД директор на ОДМВР- С. е удължил срока на дисциплинарната проверка, след предложение рег. № 517р-29391/21.11.2023 г. на комисар С., тъй като до момента на предложението не са снети сведения от посочени от Руси Г. лица. Срокът е удължен до 25.01.2024 г.

На 28.12.2023 г., на М. М. е връчена Покана, рег. 3 517р-32483/28.12.2023 г. за запознаване с цитираната заповед за удължаване на срока на дисциплинарната проверка /л.30/.

В периода 19.12.2023. г. до 20.12.2023 г. са разпитани още трима полицейски служители от РУ – К., които са били дневна смяна от 07:00 ч. до 19:00 ч. на процесната дата, поради което сведенията не съдържат нужната информация за разкриване на факти и обстоятелства от значение за правния спор /л.96-л.99/.

Изготвена е Справка, рег.№ 517р-1429/17.01.2024 г. до директора на ОДМВР- С., на която е поставена резолюция „ДА“ на 22.01.2024 г., в която комисията е предложила на мл. инспектор Б. И. Д., младши автоконтрольор в група „ОП“ РУ – К. и мл. инспектор М. М. М., ст. полицай в група „ОП“ РУ – К., да бъдат наложени дисциплинарни наказания „порицание“ за срок от една година за това, че на 17.07.2023 г., в периода от 19:30 ч. до 22:30 ч., в сградата на РУ – К., като наряд на РУ – К., изпълняващ задължения по охрана на задържани лица, са употребили спрямо задържания Руси Н. Г. физическа сила извън хипотезата на законоустановеното използване на физическа сила /поради несъответствие с изискванията за „абсолютна необходимост“ и преустановяване употребата на физическа сила незабавно след постигане на законната ѝ цел/, в резултата на което на лицето са причинени травматични увреждания – нарушение на т.93 /Държавният служител прекратява използването на физическа сила...незабавно след постигане на законната цел/ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители на МВР. Видно от отбелязването върху справката, същата е получена от М. М. на 18.01.2024 г.

До лицето е отправена и Покана с рег. № 517р-1437 от 17.01.2024 г. от дисциплинарно - разследващия орган /л.52/ за запознаване с обобщена справка и материалите по

дисциплинарното производство и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения, като е посочено, че в срок от 24 часа след връчването може да изрази своите обяснение или възражения. Поканата е връчена на 18.01.2024г. в10:00 часа.

До жалбоподателя е изпратена Покана с рег. № 517р-3922 от 13.12.2024 г. /л.29/ за даване на писмени обяснения или възражения по реда на чл.206, ал.1 от ЗМВР. В същата е посочено, че на М. е връчена обобщената справка на 18.01.2024 г., както и покана за даване на обяснения и възражения на същата дата, с посочена възможност за даване на обяснения или възражения по установяванията в справката, в срок от 24 часа, от която възможност М. не се е възползвал. Поканата е връчена на 13.02.2024 г. срещу подпис на служителя.

В Протокол, рег. № 517р-4136 от 15.02.2024 г. е посочено, че на същата дата е извършена проверка в деловодството на ОДМВР – С., от която е установено, че до М. М. и до Б. Д. са изпратени покани за даване на допълнителни обяснения или възражения, но такива не са постъпили, видно от справка в системата на АИСД-МВР.

Съобразявайки се с констатациите и цялостната проверка по случая директорът на ОДМВР- С. е издал Заповед № 517р-1278 от 14.03.2024 г. /л.16/, с която на основание чл. 204, т. 3 от ЗМВР, чл.194, ал.2, т. 4 от ЗМВР - "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", чл.197, ал.1, т. 3 от ЗМВР и чл.200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР "нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР" е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 1 /една/ година на мл. инспектор М. М. М., ст. Полицай в група „ОП“ РУ – К.. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е връчена на 22.03.2024 г./20/.

Горната фактическа обстановка се възприе от приетите като годни доказателства документи, съдържащи се в административната преписка, включително и медицинска документация, от която се установяват твърдените от пострадалото лице наранявания, с които му е причинена средна телесна повреда.

По делото е разпитан свидетеля М. А. Г..

Разпитан, свидетелят сподели, че на процесната дата бил нощна смяна в К., когато по телефона бил подаден адрес, на който да прегледа човек в РПУ К.. Като слязъл от линейката с лекарските чанти и докато се качвал по стълбите, чувал крясъци и обиди към полицаите от някакъв човек. Човекът се намирал заключен в килия. Около свидетеля имало полицаи, но не помни кои. Твърди, че си спомнял само Б. Д. – полицай, с когото се познават. Той му бил зад гърба с още един полицай на входната врата. Свидетелят бил пред килията, а полицаите зад него. Човекът в килията бил видимо много пиян. Свидетелят се опитал да проведе вербален контакт, но задържаният буйствал, въртял се в килията, фъфлел. На някои неща му отговарял. Не пожелал преглед и свидетелят не го прегледал. За диазепам си спомня, че най-вероятно го изтеглил в спринцовката, за да овладее нещата, но не е преглеждал задържания и не му е приложил никакво лечение, след което изхвърлил лекарството. Спомня си, че задържаният се оплаквал от нанесен побой от полицаите, но не каза имена. Твърди, че не видял такива следи. Счита, че е щял да забележи, ако кърви от глава или има синини по лицето. Счита, че със сигурност, задържаният не се е нуждаел от медицинска помощ, защото имал

сили и буйствал. Оставил задържания без преглед и без лекарство и си тръгнал. Спомня си, че задържаният крещял, че бил пребит от полицаи, както и че той настоявал да го прегледа, но лицето отказало всякакъв вид преглед. Спомня си, че в килията било тъмно и нямало осветление. Предполага, че това може и да е затруднило виждането му, но споделя, че ако е имало следи от кръвотечение, със сигурност е щял да забележи. Споделя, че не е влизал в килията, а комуникацията със задържания била през решетката.

Съдът счита показанията на свидетеля за последователни, непротиворечиви и кореспондиращи със събраните по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 204, т. 3 от ЗМВР всички дисциплинарни наказания по чл. 197 от ЗМВР за служителите на младши изпълнителски длъжности се налагат от ръководителите на структурите по чл. 37 от закона. В настоящия случай дисциплинарното наказание е по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР - "порицание". То е наложено на лице, заемащо длъжност "младши инспектор". С оглед на това и съгласно Заповед № 8121к-15075/13.12.2023 г. , компетентен да издаде заповедта по чл. 204 от ЗМВР е директорът на ОДМВР- С., който е и издател на оспорения административен акт. С оглед на това не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 от АПК.

Актът е обективизиран в писмена форма и формално отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 и чл. 204 от ЗМВР. Има необходимото съдържание, разписано в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Посочени са двама извършители, място, време и обстоятелства, при които е прието, че е извършено дисциплинарното нарушение и е посочена правната му квалификация. Посочени са доказателствата, въз основа на които е установена фактическата обстановка. Индивидуализирано е дисциплинарното наказание и е посочено основаниято за налагането му. Конкретизиран е органът и срокът за обжалване. Датиран е и е подписан. С оглед на това, не са налице основания за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 2 от АПК.

Относно сроковете за реализиране на дисциплинарната отговорност, съдът констатира следното:

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР "Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му". В случая дисциплинарното нарушение е извършено на 17.07.2023 година и е открито по смисъла вложен в чл. 196, ал. 1 от ЗМВР на 17.01.2024 година - дата, на която е сведено до знанието на компетентния орган с изготвената от назначената комисия справка, с която е прието, че е налице основание за реализиране на дисциплинарна отговорност на жалбоподателя, съгласно чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР за допуснатото нарушение по чл. 194, ал. 2, т.4 от ЗМВР. Оспорваната заповед е издадена на 14.03.2024 година. Следователно дисциплинарното наказание е наложено в

срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР.

Според настоящия съдебен състав са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на дисциплинарното производство, като по този начин са нарушени основни принципи при водене на дисциплинарното производство, което от своя страна е довело и до неправилно прилагане на материалния закон- основания за отмяна по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Доводите в тази връзка са следните:

Дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, съгласно чл. 205, ал. 1 от ЗМВР. От материалите по делото се установява, че дисциплинарното производство е образувано срещу двама служители: мл. инспектор Б. И. Д., младши автоконтрольор в група „ОП“ РУ – К. и мл. инспектор М. М. М., ст. полицаи в група „ОП“ РУ – К., без да са индивидуализирани нарушенията, нито техният конкретен извършител.

От събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства не се установява по категоричен начин жалбоподателят да е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 197, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. От събраните от комисията доказателства в хода на проверката следва да се приеме, че комисията трябва да е установила данни, че конкретните служители са превишили полицейските си правомощия, като са употребили физическа сила спрямо задържано лице на 17.07.2023 г., без това да е било необходимо, на която употребена сила следва да са станали свидетели други полицейски служители, които от своя страна да не са извършили дължими се действия, съгласно изискванията в Етичния кодекс. От Справка, рег.№ 517р-1429/17.01.2024 г. не може по еднозначен начин да се изведе извод в тази насока. Установяванията по отношение на жалбоподателя не сочат какво точно е извършил той и какво другият съвместно наказан с него служител, при положение, че пострадалото лице описва различни действия от различни лица спрямо него.

В справката се сочи, че на 17.07.2023 г., в периода от 19:30 ч. до 22:30 ч., в сградата на РУ – К., като наряд на РУ – К., изпълняващ задължения по охрана на задържани лица, мл. инспектор Б. И. Д., младши автоконтрольор в група „ОП“ РУ – К. и мл. инспектор М. М. М., ст. полицаи в група „ОП“ РУ – К. са употребили спрямо задържания Руси Н. Г. физическа сила извън хипотезата на законоустановеното използване на физическа сила. Същевременно, от показанията на пострадалото лице става ясно, че полицаите, които са му нанесли побой са били 3-4, като е дал точно описание на този от тях, който го е нападнал най-жестоко – 40 годишен, рус, висок 175 см., с жълта жилетка. Видно от длъжностната характеристика на двамата служители, не М., а Д. е бил назначен на длъжност „автоконтрольор“, която длъжност е свързана и с подпомагане на движението по пътищата. Именно това обстоятелство налага носене на светлоотразителна /жълта жилетка/. Отново според свидетелските показания на пострадалото лице, останалите полицаи, присъствали на инцидента, били със „стандартни униформи“. Същевременно, пострадалият е заявил, че може да разпознае лицата, които са му нанесли побой на процесната дата, но ДРО, въпреки че е удължил срокът на проверката, не е иницирал процедура по разпознаване, а се е задоволил със

снемане на сведения от служители, които не са били на смяна в периода между 19:30 ч. и 22:30 ч., с което са оставили въпросът с авторството на нарушителите неизяснен. Липсата на конкретно индивидуализирано противоправното деяние, установено като извършено по категоричен начин от жалбоподателя, възпрепятства извършване на проверката на законосъобразност на заповедта. Дисциплинарно разследващият орган без да е направил анализ на дадените сведения на пострадалото лице е счел, че сведенията в този им вид са достатъчни за установяване на дисциплинарно нарушение.

От доказателствата по делото е напълно неясно едно ли е деянието или са няколко такива, от един или няколко служители е/са извършено/и, както и какво конкретно нарушение е извършил всеки един от дисциплинарно наказаните служители. Всичко това е повлияло върху законосъобразността на оспорения административен акт, тъй като нито в него, нито в съпътстващите го документи е възприета в цялост фактическа обстановка при извършване на нарушението и липсва действителен анализ на доказателствата и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Изложеното мотивира състава да приеме, че фактическата обстановка е изцяло неизяснена и дисциплинарното обвинение е недоказано.

Следва да се посочи, че дисциплинарното обвинение не може да почива на предположения. Описанието на деянието и обстоятелствата, при които е извършено, както и събирането на относими и надлежни доказателства, е от съществено значение за отговора на въпроса дали деянието съставлява или не дисциплинарно нарушение и ако е така - то да бъде правилно квалифицирано. ДНО дължи да изложи ясно и недвусмислено установената фактическа обстановка, което в случая не е сторено, както и да анализира по отделно и в съвкупност събрания доказателствен материал, което в случая също не е направено. Единственият неоспорим факт заедно с това, че задържаното лице има травматични увреждания, е, че жалбоподателят е бил на смяна от 19:00 ч. до 07:00 ч. в РУ – К., но доказано е също, че освен него е имало още поне трима служители. Ето защо, от така възприетата фактическа обстановка не може да се докаже, че конкретно жалбоподателят е нанесъл побой на задържаното лице, причинил травматичното му увреждане или е станал свидетел на употреба на неправомерна физическа сила и какво точно е възприел. ДНО приема, че щом жалбоподателят е бил на смяна и задържаното по време на тази смяна лице е с травматично увреждане, от тъкмо жалбоподателят му го е причинил. Това предположение не би могло да обоснове законосъобразно дисциплинарна отговорност за жалбоподателя, без конкретни уличаващи него доказателства. Дисциплинарната отговорност не е обективна, не може да почива само на логически съждения, а следва да е ангажирана с конкретно доказване на извършител и конкретно негово деяние. А събраните доказателства не сочат на такъв категоричен извод за жалбоподателя.

Въз основа на изложеното, оспорената Заповед № 517р-1278 от 14.03.2024 г., издадена от директор на ОДМВР – С. следва да бъде отменена като незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон.

Предвид изхода на спора жалбоподателят има право на разноси. Присъждане на разноси е своевременно заявено и е придружено със списък на разноските по чл. 80 от ГПК, видно от който разноси се искат за заплатена държавна такса размер на 10 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие (л.9). По възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, съдът счита същото за неоснователно, доколкото съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство за защита по дела по ЗМВР е определен на 750 лв., поради което претендираното възнаграждение не надвишава съществено предвидения минимум.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София- град, Първо отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 517з-1278/14.03.2024 г. на директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – С. за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ на М. М. М..

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - С., да заплати на М. М. М., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 810 лв. (осемстотин и десет лева) за разноси по делото в размер.

Решението не подлежи на касационно оспорване, съгласно чл. 211 във връзка с чл.197, ал.1, т.3 от ЗМВР.

СЪДИЯ: